

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σεπτέμβριος 2017
Έτος 6° - Τεύχος 68°

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Πώς έφτασε ή
Άγία Γραφή σ' έμας
(Ε' μέρος)
B) Περί Μνημοσύνων
και Κηδειών
(Α' μέρος)
Γ) Έρμηνεία του Συμ-
βόλου της πίστεως
(Θ' μέρος)
Δ) Όσια Ευφροσύνη
E) Ακολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τά Ένοριακά μας
Παρεκλήσια
θά είναι άνοιχτά
έκτος άπροόπτου
ώς έξής:

Άγ. Αναργύρων:
Δευτέρα 8-11 π.μ.

Μεταμορφώσεως:
Δευτέρα 5-6 μ.μ.

Άγ. Παρασκευής:
Παρασκευή 8-11 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:
Σάββατο 11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:
Κυριακή 11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:
Κυριακή 7-10 π.μ.

Έπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.
Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με την Άγία Γραφή

των Γραφών...διότι οί Πατέρες, αναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα των Γραφών...
φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις εκείνα ποῦ πρὶν δὲν γνώριζες». *(Άγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)*

Πώς έφτασε ή Άγία Γραφή σ' έμας (Ε' μέρος)

Καθώς οί έρευνητές ψάχνουν στις βιβλιοθήκες καὶ στὰ Μοναστήρια, βρίσκουν ὅλο καὶ περισσότερα άγνωστα χειρόγραφα τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης. Αὐτὸ ποῦ παρατηρεῖ κανεῖς, εἶναι ὅτι τὰ χειρόγραφα αὐτὰ ἔχουν κάποιες μικροδιαφορές μεταξύ τους, ποῦ φυσικά δὲν ἀλλοιώνουν τὴν οὐσία τοῦ περιεχομένου τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Οί διαφορές αὐτές ἢ σφάλματα προέκυψαν κατὰ τὴν ἀντιγραφή τους μετὸ χέρι καὶ ὀφείλονται εἴτε σὲ ἀπροσεξία τοῦ ἀντιγραφέα εἴτε σὲ «διόρθωση», ποῦ αὐτὸς ἤθελε νὰ κάνει γιατί κάποια φράση τοῦ φαινόταν ἀκατανόητη. Μερικά σφάλματα θὰ μπορούσαν νὰ χαρακτηριστοῦν «άκουστικά», γιατί ὁ ἀναγνώστης ποῦ διάβαζε γιὰ νὰ ἀντιγράψουν πολλοί μαζί ἀντιγραφεῖς (καὶ ἔτσι νὰ δημιουργοῦνται συγχρόνως πολλὰ χειρόγραφα) δὲν εἶχε ὀρθοφωνία. Ἦ κάποιος ἀντιγραφέας, λόγω ἀποστάσεως, δὲν ἄκουγε καλά καὶ ἔγραφε λίγο διαφορετικά κάποια λέξη.

Οί εἰδικοί μελετητές, συγκέντρωσαν καὶ συγκεντρώνουν καὶ ἄλλα χειρόγραφα καὶ συγκρίνοντάς τα κατὰ λέξη καὶ λαμβάνοντας ὑπόψη τους τὰ ἀρχαιότερα, προσπαθοῦν νὰ ἀποκαταστήσουν τὸ ἀρχικὸ κείμενο. Τίς διαφορές τίς σημειώνουν συνήθως στὸ κάτω μέρος των σελίδων. Οί ἐκδόσεις αὐτές λέγονται κριτικές ἐκδόσεις.

Τὸ περιεχόμενο τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Α' μέρος)

Ένός τόσο μεγάλου Βιβλίου, ὅπως εἶναι ἡ Ἀγία Γραφή, ποῦ μάλιστα ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρότερα βιβλία (76 στὸν ἀριθμὸ) καὶ ποῦ γράφτηκε μέσα σὲ χρονικὸ διάστημα 1500 ἐτῶν ἀπὸ πολλοὺς συγγραφείς διαφορετικῆς μορφώσεως, γλώσσας, ἐπαγγέλματος κλπ., εἶναι δύσκολο κανεῖς νὰ μιλήσει γιὰ τὸ περιεχόμενό του. Γι'αὐτὸ καὶ ἡ ἀπόπειρα ποῦ γίνεται ἐδῶ χωρίζεται σὲ κατηγορίες γιὰ νὰ μπορεῖ κάπως κανεῖς νὰ πάρει μιὰ σχετικὴ ἰδέα τοῦ περιεχομένου τῆς, καὶ μετὰ βάση αὐτὴ τὴν ἰδέα νὰ προχωρήσει στὴ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἢ ὁποῖα καὶ μόνο, θὰ τὸν φέρει στὸ ἀληθινὸ της περιεχόμενο.

Οί κατηγορίες αὐτές εἶναι: α) ὡς πρὸς τὴ μορφή καὶ δομὴ τοῦ βιβλίου, β) ὡς πρὸς τὴν περιεχόμενη ἱστορία, γ) ὡς πρὸς τὴν παγκόσμια ἱστορία, καὶ δ) ὡς πρὸς τὴ σχέση Θεοῦ-ἀνθρώπου

B) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Περὶ Μνημοσύνων καὶ Κηδειῶν (Α' μέρος)

(π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου)

Πρέπει ν' ανάβουμε κανδήλι καὶ κεριὰ στοὺς τάφους τῶν κεκοιμημένων μας καὶ γιατί;

Τὸ ἄναμμα τοῦ κανδηλιοῦ στοὺς τάφους τῶν κεκοιμημένων μας, ἀλλὰ καὶ γενικὰ στὰ σπίτια τῶν χριστιανῶν δὲν ἔχει νὰ κάνει μὲ μιὰ φολκλοριστικὴ διαιώνιση κάποιας τυπικῆς παραδόσεως.

Το κανδήλι εἶναι σύμβολο καὶ τὸ φῶς ποὺ ἐκπέμπει συμβολίζει τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἴδια τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου στὴ ζωὴ μας, ἄλλα καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ, τὴ ζωὴ ὅπως λέγεται τοῦ ἀνεσπέρου φωτός.

Ὡς σύμβολο λοιπὸν τὸ κανδήλι λειτουργεῖ στὴ ζωὴ τῶν πιστῶν ἀναγωγικά, ὅπως καὶ ὅλα τα ἄλλα εἶδη εὐλαβείας: ἄναμμα κεριῶν, προσφορὰ θυμιάματος κ.τ.λ.

Στὴν Πάλαια Διαθήκη ὁ θεὸς προστάζει τὸ Μωυσῆ νὰ συμβουλέψει τὸν ἀδελφὸ του ὡς ἐξῆς: «Δῶσε ἐντολὴν στὸν Ἰσραὴλ καὶ τοὺς υἱοὺς του ν' ἀνάψουν ἀκοίμητο λυχνάρι... ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα μέχρι τὸ πρωὶ μπροστὰ στὸν Κύριο μὲ προσοχὴ αὐτὸ ποῦ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ νόμο καὶ εἶναι αἰώνιο σ' ὅλες τὶς γενεές σας»¹.

Ἡ συνήθεια τῆς τοποθετήσεως τῶν κανδηλιῶν στοὺς τάφους καὶ τὰ σπίτια ἀποτελεῖ πράξη εὐλάβειας τῶν χριστιανῶν ποὺ εὐαρεστεῖ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους καὶ ἀνακουφίζει μαζὶ τὶς ψυχές τῶν κεκοιμημένων.

Γιὰ τὸ ἄναμμα τῶν κεριῶν στοὺς τάφους τῶν κεκοιμημένων ἀναφερόμενος ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης λέει ὅτι: «ἀνάπτονται

κεριὰ διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ταύτης προσφερόντων, ὅσον γὰρ αὐταὶ ἀναπτουσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς Ἁγίους, τοσοῦτον συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι ἐκείνων εἴτε ζώντων εἴτε κεκοιμημένων, ὡς εἶπεν ὁ Μάρτυς Δημήτριος εἰς τὸν αὐτοῦ προσμονάριον, τὸν τὰς λαμπάδας κλέπτοντα²».

Καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς συμβούλευε: «Ἀδελφοί μου, νὰ μὴ λυπάσθε διὰ τοὺς ἀποθαμένους σας, ἀλλὰ, ἂν ἀγαπᾶς τὸν ἀποθαμένον σου, κάμε ὅ,τι ἠμπορέσης διὰ τὴν ψυχὴν του· σαρανταλείτουργα, μνημόσυνα, λειτουργίες, κεριά, λιβάνι, λάδι, νηστεῖες, προσευχές, ἐλεημοσύνη. Βάνει ὁ Θεὸς τὴν εὐσπλαγχνίαν του καὶ τὸν σώνει τὸν ἀποθαμένον σας καὶ τὸν βάνει εἰς τὸν Παράδεισον ἢ εἶναι ἐλαφροτέρα ἢ κολασίς του. Καὶ ὅσες γυναῖκες φορεῖτε λερωμένα διὰ τὸν ἀποθαμένον σας νὰ τὰ ἐβγάλετε, διατὶ βλάπτετε καὶ τοῦ λόγου σας, βλάπτετε καὶ τοὺς ἀποθαμένους σας».

Τί γίνεται ὡς πρὸς τὰ τριήμερα μνημόσυνα κεκοιμημένων τῶν ὁποίων δὲν ἔγινε ἡ ταφὴ τὴν πρώτη ἢ τὴ δεύτερη ἢ καὶ τὴν τρίτη ἡμέρα ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τῶν λόγω ἀνάγκης (π.χ. ἐξ αἰτίας μακρινῶν συγγενῶν ποῦ ζοῦν στὴν ἄλλοδαπή);

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὶς μεγαλοπόλεις συμβαίνει πολλὲς φορές τὸ παραπάνω γεγονός. Πολλοὶ ἐκ τῶν πιστῶν μας ποὺ γνωρίζουν τὶς σχετικὲς παραδόσεις γιὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων καὶ τῶν μνημοσύνων τους μᾶς ρωτοῦν τί πρέπει νὰ κάνουν καὶ

μὲ ποιὸ τρόπο μποροῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὸ ζήτημα αὐτό.

Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή· ἐφόσον ὁ κεκοιμημένος δὲν ἔχει ἀκόμη ταφεῖ δὲν γίνονται ἐπιμνημόσυνες τελετὲς ἐπὶ τοῦ τάφου του. Μπορεῖ ὡστόσο ἡ οἰκογένεια, ἅμα τὴ τελευταίη τοῦ ἐκλιπόντος, νὰ προσκαλέσει στὸ σπίτι τῆς τὸν ἐφημέριό της ἐνορίας της καὶ νὰ τελέσει ἕνα τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Ἀκολουθῶς μπορεῖ νὰ ζητηθεῖ ἀπὸ τὸν ἐφημέριο νὰ μνημονεύει συνεχῶς τὸν κεκοιμημένο τους σὲ κάθε Θεία Λειτουργία. Μποροῦν δὲ νὰ τοῦ ἐκθέσουν καὶ τὸν προβληματισμὸ τους σχετικὰ μὲ τὰ τριήμερα μνημόσυνά του. Σίγουρα στὶς μεγαλοπόλεις ὁ θάνατος προκαλεῖ ἕνα πρόβλημα στοὺς περιλειπομένους συγγενεῖς. Πολλὲς φορές καθυστερεῖ ἡ ταφὴ, λόγω τῆς μὴ εὐκόλου εὐρέσεως τάφου σὲ κοιμητήριον. Ἡ ἀναζήτησις τάφου εἶναι ἕνα μεγάλο πρόβλημα. Ἐν κατακλείδι ἡ ἀπάντησις στὸ συγκεκριμένο ἐρώτημα συνίσταται στὴ συνεχῆ μνημόνευσις ἐκ μέρους τοῦ ἱερέως κατὰ τὴν προσκομιδὴ καὶ κατὰ τὴν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ κεκοιμημένου ποὺ μπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἡ οἰκογένεια. Μάλιστα δὲ σ' αὐτὴν τὴν Θεία Λειτουργία θὰ εἶναι κατὰλληλο γιὰ τὸ κλίμα τῆς πενθηφορίας νὰ ὑπάρχει συμμετοχὴ γνωστῶν καὶ φίλων καὶ εἰ δυνατόν ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Γενικὰ τὰ τριήμερα, γιὰ νὰ τὸ θυμόμαστε εὐκόλα, τελοῦνται τὴν ἐπομένη τῆς Ταφῆς !!

¹ Λευϊτ. 24, 2-3

² Ἁγ. Νικόδημου Ἁγιορείτου, Ἑρμηνεῖα εἰς τὸν Κανόνα τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα

Δ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Θ')

γ) Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου

«Τὸν δι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία ἔχει τὸ γιὰ τὴν ἐνηθρώπηση τοῦ Δεύτερου Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ὄχι τὰ ἄλλα Πρόσωπα.

Ὁ προβληματισμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι σχολαστικὸς, ἀλλὰ ἐκφράζει μιὰ ἀξιόλογη πλευρὰ τοῦ θέματος ποῦ μελετᾶμε.

Τὰ τρία Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐνῶ ἔχουν κοινὴ οὐσία, ἔχουν ἰδιαίτερες ὑποστάσεις. Τὸ Πρῶτο Πρόσωπο λέγεται καὶ εἶναι Πατὴρ καὶ ὄχι Υἱός, ὁ Υἱὸς εἶναι Υἱὸς καὶ ὄχι κάτι ἄλλο, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι οὔτε Πατὴρ οὔτε Υἱός. Ἔτσι, ἡ ἰδιότητα κάθε Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι ἀκίνητη, δηλαδὴ δὲν μεταπίπτει σὲ ἄλλη, καὶ δὲν ὑπάρχει καμία σύγχυση. Ἔτσι, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀκριβῶς γιὰ νὰ παραμείνει ἡ ἰδιότητα ἀκίνητη καὶ ἀμετάβλητη. Ἐπίσης, ἐνηθρώπησε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ὁ ἀνθρώπος πλάστηκε κατ'εἰκόνα τοῦ Λόγου, τοῦ Δεύτερου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ γι'αὐτὸ δι'αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ γίνεῖ πάλι ἡ ἀνάπλαση καὶ ἡ ἀναδημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Πέρα ἀπὸ αὐτὰ τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος λέγεται Λόγος καὶ ἐπομένως αὐτὸ ἀποκαλύπτει τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἐνανθρώπησή Του, προσέλαβε ὀλόκληρη τὴν ἀνθρώπινη φύση (νοῦ, λόγο, ψυχὴ, σῶμα) καὶ τὴν θέωσε. Αὐτὴ ἡ θέωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως δὲν ἔγινε μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀλλὰ ἀμέσως μὲ τὴν πρόσληψή της ἀπὸ τῆς θείας φύσης στὴν γαστέρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στὴν ἀρχαία Ἐκκλησία ὑπῆρχε μιὰ μερίδα αἰρετικῶν ποῦ συναποτελοῦσαν τὸν λεγόμενον δυναμικὸ μοναρχιανισμό. Δηλαδὴ ὑποστήριζαν ὅτι ἓνας εἶναι ὁ Θεός, ἀλλὰ ἔχει τρεῖς δυνάμεις. Ἡ μία δύναμη τοῦ ἑνὸς Θεοῦ λέγεται Λόγος καὶ αὐτὴ ἐσκήνωσε στὸν ἀνθρώπο Ἰησοῦ καὶ σιγὰ σιγὰ τὸν θέωσε. Ἡ Ἐκκλησία ἀπέρριψε αὐτὴ τὴν ἀποψη ὑποστηρίζοντας τὴν ἀλήθεια ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Τριαδικός, ὁ Λόγος δὲν εἶναι μία δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὅτι ἡ θέωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως ἔγινε ἀμέσως μὲ τὴν πρόσληψή της ἀπὸ τὴν θεία φύση στὴν ὑπόσταση τοῦ Λόγου. Δὲν ὑπάρχει, δηλαδὴ, προοδευτικὴ θέωση στὸν Χριστό, δὲν ὑπάρχει αὔξηση στὴν θεότητα καὶ τὸν ἁγιασμό, ὅπως ἔλεγαν οἱ Νεστοριανοί, ἀλλὰ μὲ τὴν αὔξηση τῆς ἡλικίας ὁ Χριστὸς φανέρωσε τὴν ὑπάρχουσα θεία σοφία.

Ε) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ὅσια Εὐφροσύνη, 25 Σεπτεμβρίου

Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια τὸν 5^ο αἰῶνα μ.Χ. Ἦταν μοναχοκόρη καὶ πολὺ πλούσια.

Ὁ ὑλικὸς πλοῦτος, εὐτυχῶς, δὲν κατόρθωσε νὰ τῆς σκληρύνει τὴν ψυχὴ, ὥστε νὰ γίνῃ φίλαυτη καὶ φιλάργυρη, ὅπως συμβαίνει τὶς περισσότερες φορές, ἀλλὰ ἦταν καὶ παρέμεινε φιλόνητη καὶ ἐλεήμων. Οἱ γονεῖς της, ἀνθρώποι φιλόθεοι καὶ φιλόνητοι, κατάφεραν νὰ τῆς μεταδώσουν τὸν ἀληθινὸ πλοῦτο τῆς καρδιάς, δηλαδὴ νὰ τῆς ἐμπνεύσουν τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Σὲ ἡλικία δώδεκα ἐτῶν ἔμεινε ὀρφανὴ ἀπὸ μητέρα καὶ ὁ πατέρας της ἔδειξε μεγαλύτερο ζῆλο καὶ ἐπιμέλεια στὴν ἀνατροφή της. Ὅταν ἔγινε δεκαοκτῶ ἐτῶν θέλησε νὰ τὴν παντρέψῃ μὲ ἓναν νέο ὑψηλῆς κοινωνικῆς τάξης. Ἡ Εὐφροσύνη ὅμως εἶχε ἐκλέξει τὸν δρόμο τῆς κατὰ Χριστὸν παρθενίας καὶ ἡ ἀπόφασή της ἦταν σταθερὴ καὶ ἀμετάκλητη. Γι' αὐτὸ κάποια ἡμέρα, ἀφοῦ μοίρασε τὰ ὑπάρχοντά της στοὺς πτωχοὺς ἔφυγε κρυφά, καὶ γιὰ νὰ μὴ τὴν ἀνακαλύψῃ ὁ πατέρας της καὶ τὴν ὑποχρεώσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸν κόσμον καὶ νὰ παντρευτεῖ παρὰ τὴν θέλησή της, μεταμφιέστηκε καὶ ἐγκαταβίωσε σὲ ἀνδρικό μοναστήρι μὲ τὸ ὄνομα Σμάραγδος. Ἐζῆσε στὸ ἀνδρικό μοναστήρι τριανταοκτῶ ὀλόκληρα χρόνια χωρὶς κανεὶς νὰ καταλάβῃ τὸ παραμικρό.

Στὴν ἀσκήση καὶ τὴν ἀρετὴ ξεπέρασε κατὰ πολὺ τοὺς συμμοναστᾶς της μὲ ἀποτέλεσμα ὅλοι νὰ θαυμάζουν τὸν θεάρεστο τρόπο ζωῆς τοῦ «Σμάραγδου» καὶ ἀρκετοὶ νὰ ἀγωνίζονται νὰ «τὸν» μιμηθοῦν.

Οἱ γονεῖς πολλὰς φορές, ἴσως ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀγάπη, ποὺ σίγουρα δὲν εἶναι τελείως ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὴν φιλαυτία, ἐπιμένουν νὰ ἐπιβάλλουν στὰ παιδιά τους τὶς δικές τους ἀποφάσεις, τὶς ὁποῖες λαμβάνουν ἐκεῖνοι γιὰ λογαριασμὸ τῶν παιδιῶν τους. Ἡ δικαιολογημένη ἀντίδραση τῶν παιδιῶν, κάποιες φορές μάλιστα δυναμικὴ καὶ μὲ στοιχεῖα ὑπερβολῆς, δημιουργεῖ οἰκογενειακὲς συγκρούσεις μὲ κοινωνικὲς προεκτάσεις. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ ἀντίθετο. Ἡ ἀγάπη χωρὶς τὴν ἐλευθερία εἶναι δικτατορία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλευθερία χωρὶς τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι ἀναρχία.

Ἡ ἁγία Εὐφροσύνη δὲν ἔπαψε νὰ ἀγαπᾷ ἀληθινὰ τὸν πατέρα της καὶ νὰ προσεύχεται γι' αὐτόν. Ὅταν κατάλαβε ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς της ζήτησε νὰ τὸν συναντήσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ εἶχε γίνῃ καὶ αὐτὸς μοναχὸς στὸ ἴδιο μοναστήρι χωρὶς νὰ τοῦ περναῖ ποτὲ ἀπὸ τὸ μυαλὸ ὅτι θὰ συναντοῦσε ἐκεῖ τὴν κόρη του. Ὁ πατέρας της, εἶναι καὶ αὐτὸς ἅγιος (Παφνούτιος) καὶ γιορτάζουν τὴν ἴδια ἡμέρα.

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Σεπτεμβρίου 2017

Ἔφη μέ- ριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Ἀνδρέας			<p>Ἡ ἐνορία μας τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδῳ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες:</p> <p>(1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες πὸν θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στὶς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν (δηλαδὴ Α', Γ' & ΣΤ' ὥρα).</p> <p>Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ συμμετέχοντες, μποροῦν νὰ λαμβάνουν ἀντίδωρο καὶ ἀγιασμό.</p> <p>(2) Βράδῳ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἐνα τέταρτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ (ἀναλόγως τὴν περίοδο) θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὁρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινὸς (τὸν μῆνα Σεπτεμβριο στὶς 6 μ.μ.)</p>		1 ΑΡΧΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ	2	Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	3 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 5 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & στὶς 12,19 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὶς 6.00 μ.μ.		6 Θαῦμα ἐν Χώναις Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Παρεκκλήσιο Ἀγ. Ἀναργύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		8 ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	9 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	10 ΚΥΡΙΑΚΗ Πρὸ τῆς Ἑψώσεως Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			13 Ἑσπερινὸς Ἑ' Χαιρετισμοὶ Τ. Σταυροῦ 6.00 μ.μ.	14 ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ Τ.ΣΤΑΥΡΟΥ		16 Ἀγ. Μεγαλομ. Εὐφημίας († 304 μ.Χ.) Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.30 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	17 ΚΥΡΙΑΚΗ Μετὰ τὴν Ἑψωση Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			20 Ἀγ. Μεγαλομ. Εὐσταθίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			23 Σύλληψις Τ. Προδρόμου Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	24 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	25 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΟΥ 8.30-01.00 π.μ.	26 Μετάστασις Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	<p>Ὁ Ἅγιος Διάδοχος Ἐπίσκοπος Φωτικῆς (στὴ Φιλοκαλία), λέει ὅτι ὁ σατανᾶς δὲν θέλει ποτὲ νὰ μάθουν οἱ Χριστιανοὶ καὶ νὰ πιστεύσουν ὅτι αὐτὸς βρίσκεται στὴν καρδιά καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς πολεμᾷ, ἀλλὰ θέλει νὰ νομίζουν ὅτι τοὺς πολεμᾷ ἐξωτερικά. Κατόπιν τούτου οἱ περισσότεροὶ Χριστιανοὶ καὶ ἰδιαίτερα οἱ λογιώτατοι, πολλὰ φορὲς πιστεύουν ὅτι οἱ λογισμοὶ ἔρχονται σ' αὐτοὺς ὄχι ἐσωτερικά, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν καρδιά, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν λογικὴ τους, δηλαδὴ τὶς σκέψεις τους καὶ τοῦτο, γιὰ νὰ μὴ μάθουν νὰ πολεμοῦν τὸ σατανᾶ μετὰ τὴν καρδιακὴ μνήμη τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ μετὰ τὴν Νοερά καὶ καρδιακὴ προσευχὴ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με»!</p>			